

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Farvel, min Siæl, i JEsu Sides Vunde.

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Farvel, min Siæl, i JEsu Sides Vunde.", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 125. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid79404/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)*

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: *Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*

Til Lykke, Kiempe-Samling, ja
O tusindfold til Lykke da,
 At du var her
 Saa troe i sær,
Og slap saa vel herfra!
Du har foragtet Verdens Trøst;
Saa lev nu ævig vel, og høst,
 Hvad du har saaet
 Med Suk og Graad,
I tusind' Engle-Lyst!
Ophøj din Røst, slaac Palme-Tact,
Og siuug af Himmel-Kraft og Magt:
 Priis være dig
 Ævindelg
Vor GUD og Lammet sagt.

Nr. 353. - LXX.

En Oversættelse af det Tydske.

1.

Farvel, min Siæl, i JEsu Sides Vunde.
Du har saa klar en Himmel i hans Saar.
Der roer og boer du glad, som Fugl i Lunde,
 Med ham, GUDs Lam, som Brud foreenet slaaer.
De dybe Nagle-Skrammer
Pordriver snart min Jammer,

neske gæst i himlen. Snarere er det dog set fra de frelstes synspunkt: han er vært, fordi han tager imod dem der, hvor han har hjemmehuset, og gæst, fordi han tager bolig i hver enkelt af dem, jfr. Joh. 17, 24, 26. For denne forståelse taler de iagttagelser, som er omtalt under nr. 242, 3, 6. — 3, 4: *saa troe i sær*] om troskab som det, hvorpå det Irani får alt — *i sær* — kommer aa, 1. Kor. 4, 2, jfr. Mt. 20, 32. — 3, 7-8: Sl. 126, 5-6. — 3, 10: *i tusind' Engle-Lyst*] blandt tusinde engle i deres glæde eller: *i tusindfoldig engleglæde*. — 3, 11: *ophøj*] opløft; *slaac Palme-Tact*] slå takt til sangen med palmegræne.
Nr. 353 — LXX. Oversættelse. Se rødt oven omtalt i JEsu blut and wunden, Beuigna Maria, grevinde af Benz-Ebersdorf (1695-1751), Schr. s. 553. Brorsons gengivelse er temmelig fri; f. eks. er brudebilledet fra Højsangen bragt ind af ham. Den rimende, som den krusfulde strofe cjer, har han ydørligere foretaget ved et rim inde i næstsidste og sidste linie af hvert vers: *å* — *Roer, Nød* — *Dod* o. s. v. — 1, 1: *farvell*] far vel, omvendt = vær lykkelig; *JEsu Sides Vunde*: Joh. 19, 34. — 1, 3: *roer*] hviler. — 1, 4: *GUDs Lam*, Joh. 1, 29, 36. — 1, 5: Joh. 20, 25, 27.

Saa tit jeg søger dem.
Ja, o min Roc og rette Brude-Kammer, 95
Trods Nød og Død! der er mit rette Hiem.

2.

Min Tiid og Flid som Sejer-Verk jeg stiller,
At gaas og slaa med denne Solens Gang.
Ej Vand, ej Brand mig fra min Jesu skiller.
Hans Død gjør sød hver Puls og Aande-Fang.
Ej andet mig behager,
Ej Lyst, ej Liv mig smager,
End hvortil jeg, din Green,
Al Saft og Kraft af dig, min Viinstok, drager,
Til Lyst i Bryst, i Siæl, i Marv og Been.

3.

Luk ind, mit Sind, Guds Søns Forløsnings Rige,
Udbryd i Fryd og smelt i Længsel hen.
Hvad vil jeg til saa stor en Naade siige?
Foragt blev lagt fra mig paa Gud igien.
O GUD! den Fred jeg finder,
Naar Længsels Taarer rinder,
I Aandens Armods Muld.
Jo meer du seer min Blusels Graad paa Kinder,
Af Trøst og Lyst du skænker Kalken fuld.

2, 1-2: Min Tid og mit arbejde indretter jeg som et ur (*Sejer-Verk*), så jeg time for time kan minde Jesu lidelse. Tanken er Brorsons. Det er åbenbart den samme som i nr. 262, hvor lidelsehistoriens begivenheder knyttes til hvert klokkeslet degnat igenem. *Solen* er Jesus, jfr. nr. 148, 7, 1; 246, 1, 2; *Solens Gang* er den kval, Jesus gennemlevede, jfr. nr. 262, 3, fig.; ordet *denne* må vel forstås ud fra, at det foregående vers omtalte frelserens lidelse, 1, 1-2. 5. — 2, 3: *Vand, Brand* om forskellige former af trængsel. — 2, 4: *Puls* pulsslag; *Aande-Fang* ånde-drag. — 2, 7: *end hvortil* end det, hvortil; går tilbage på *andet* i 1. 5; i 1. 6 er uoverforstået: »adene foran *Lyst*, »andete *Loran Liv*. — 2, 7-8: Joh. 15, 5. — 3, 1: *Forløsning* frigørelse. — 3, 3: Hvordan skal jeg finde ord for min nødren over så stor en nåde?, jfr. nr. 77, 6 fig. — 3, 4 udmåler nådens storhed: Den foragt, som jeg havde fortjent, blev lagt på Gud (s: på Jesus, som er sand Gud). Orig.: »weil GOTT selbst spott und hohn erdulden must«. — 3, 5: den *Fred*! hvilken *fred*; *finder*! *faler*. — 3, 5-6: gentag af Mt. 5, 3-4: »Salige er de fattige i ånden; thi himmeriges rige er deres. Salige er de, som sørger; thi de skal husvales«. — 3, 8: *Blusel* skamfølelse, anger.